

have noget at indvende imod den Forhøjelse af Godtgørelsen til Kommissionerne; jeg tror ikke, at denne Godtgørelse i Forvejen er særlig stor. Jeg kan ogsaa billige den Bestemmelse, der indføres i § 12, hvorefter der, i Modsætning til hidtil, stilles 500,000 Kr. aarlig til Raadighed for Lejehusenes Vedkommende, medens der efter den gældende Lov kun er 250,000 Kr. til Raadighed. Jeg finder det ogsaa rimeligt, at Loven kun skal gælde i 3 Aar, medens Husmandskommissionerne har foreslaaet 5 Aar, idet jeg maa skønne det rigtigt at komme til en gennemgribende Revision hurtigst muligt; og jeg maa antage, jeg haaber i hvert Fald, at de overordentlige Forhold, hvorunder vi nu lever, er forbi, naar et Tidsrum af 3 Aar fra denne Lovs Ikrafttræden er gaaet.

Endelig vil jeg gøre nogle Bemærkninger til det ærede Medlem fra Skern (Ovesen), der gjorde sig til Talsmand for at gaa tilbage til den gamle Bestemmelse om Adgangen for Arbejdere til at komme i Besiddelse af Jord. Det ærede Medlem udtalte sig saaledes, at jeg maa forstaa ham paa den Maade, at han mener, der endnu er for let Adgang for Byarbejderne til at komme i Besiddelse af Jord efter den gældende Lov. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem har gjort den Erfaring, at Byarbejdere, der faar Husmandsbrug, i Almindelighed er daarligere i Stand til at klare sig paa Brugene end de andre. Det vilde være interessant at erfare, om der foreligger nogen Statistik over, hvorvidt de Arbejdere, der kommer fra Byerne ud til Landet for at drive mindre Ejendomme, er daarligere til at klare sig paa disse Ejendomme end de andre. Er det muligt at skaffe en saadan Statistik, vil jeg bede den højtærede Landbrugsminister skaffe den til Veje i Udvalget, saa at vi kan faa Lejlighed til at dømme om, hvorvidt det ærede Medlem fra Skern havde Ret i de Betragtninger, han gjorde gældende, eller ej. Jeg er tilbøjelig til paa Forhaand at antage, at det ærede Medlem kun har fremsat en subjektiv Opfattelse og ikke har noget positivt at anføre til Grund for et Forslag om at stille Byarbejderne ringere end hidtil. Jeg vil være i Stand til at godtgøre, at hans Opfattelse i hvert Fald ikke kan finde Anvendelse i alle Amter i Landet. Andre Steder har man kunnet gøre den Iagttagelse, at i adskillige Tilfælde har Byarbejderne bedre været i Stand til at klare Vanskelighederne end almindelige Landarbejdere. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa en Drøftelse heraf eller Angivelse

af, hvad Aarsagen hertil kan være, men jeg skal kun anføre de faktiske Forhold. Jeg vil blot i Modsætning til det ærede Medlem fra Skern advare imod at forringe Muligheden for Byarbejderne for at komme i Besiddelse af Jord efter den gældende Lovs Bestemmelser.

Med disse Ord skal jeg anbefale det foreliggende Lovforslag til velyillig Behandling her i dette høje Ting, og jeg skal slutte med Ønsket om, at det maa lykkes at naa det bedst mulige Resultat, saaledes at der vil blive bedre Adgang til at faa Jord at dyrke for dem, der maatte ønske det, end der hidtil har været.

Sporon-Fiedler: Da det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (Wenzel Neergaard) er forhindret i at være til Stede, skal jeg paa hans Vegne knytte nogle Bemærkninger til det foreliggende Lovforslag.

At man sætter Laaneværdien op fra 8,000 Kr. til 10,000 Kr., er efter min Mening en nødvendig Følge af Ejendomspriserne og Bygningsmaterialernes Stigning, og disse 25 pCt. kan ikke siges at staa i noget Misforhold til Stigningen. Det glæder mig, at der ligesom tidligere er indsat en Revisionsbestemmelse i Lovforslaget; der er en til Vished grænsende Sandsynlighed for, at baade Jordpriser og forhaabentlig ogsaa Priserne paa Bygningsmaterialier vil falde ikke saa lidt.

Jeg er enig med det ærede Medlem fra Skern (Ovesen) i, at det er uheldigt, at det som en af Betingelserne for at kunne komme i Besiddelse af Jord nævnes, at det er tilstrækkeligt at have været 4 Aar ved Landbruget fra det 18. til det 22. Aar. Naar jeg er det, er det ingenlunde, som det ærede Medlem fra Bornholm (Hauge) maaske kunde antage, for at vanskeliggøre for Byarbejderne at komme ind under Loven, ingenlunde, men fordi jeg tror, at man gør vedkommende en meget daarlig Tjeneste ved at lade ham faa et Husmandsbrug, fordi han i 4 Aar har været ved Landbruget og derefter maaske i 27 Aar i Byen. Hvis det er en Byarbejder, der kun disse 4 Aar har været paa Landet, vilde jeg betragte det som en meget betænkelig Sag for ham selv. I 18—22 Aars Alderen tænker man sig ikke i den Grad om, som man gør længere hen i Livet, og har man i 27 Aar beskæftiget sine Tanker med andet end Jorden og dens Dyrkning, mener jeg, man ikke er i Stand til at tage Kampen op med de Vanskeligheder, som kan frembyde sig, ikke mindst i et Husmandsbrug, og i 27